

ת"ד 11636/12/21 - מדינת ישראל, באמצעות תביעות תעבורה תל אביב יפו נגד דוד רחמים

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 11636-12-21 מדינת ישראל נ' רחמים

בפני	כבוד השופטת שני שטרן
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	באמצעות תביעות תעבורה תל אביב יפו
נגד	
הנאשם	דוד רחמים
	באמצעות ב"כ עוה"ד דוד גולן

גזר דין

הנאשם הורשע בגרימת תאונת דרכים בעקבות הודאתו בעבירות של התנהגות הגורמת נזק, בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, נהיגה על המדרכה (שלא לשם חצייתה) בניגוד לתקנה 38(א) לתקנות התעבורה, נהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 2)62(2) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961 וגרימת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

למקרא כתב האישום עולה כי ביום 14.10.21, סמוך לשעה 18:45, עמד רכבו של הנאשם, תוצרת הונדה, מ.ר. 78969501, בתל אביב והעמיד את רכבו ברחוב הראב"ע, על המדרכה, מימין לכביש, בסמוך לבית מס' 30. אותה שעה, שהתה על המדרכה, בסמוך לבית מס' 30, לפני רכב הנאשם ובסמוך לו, הולכת הרגל, קטינה, כבת 6.

הנאשם נהג בקלות ראש בכך שלא נתן תשומת לב מספקת לדרך, העמיד את רכבו על המדרכה, חסם כל מעבר להולכי רגל, לא הבחין מבעוד מועד בקטינה שהייתה על המדרכה בסמוך לרכבו, החל בנסיעה קדימה על המדרכה ופגע בקטינה, עת היא שוהה על המדרכה.

כתוצאה מהתאונה נחבלה הקטינה חבלות של ממש: לצרציה בכבד עם מוקדים היפרדנסיים בתוכה, נזול היפרדנסי דמי בהיקף הכבד, במרזב הפארא קולי הימני ובאגן וכן חבלות שטחיות נוספות אשר הצריכו אשפוז בבית החולים בטיפול נמרץ.

בתשובה לאישום, כפר הנאשם רק ברשלנות. לאחר מכן, הודה ברשלנות וכפר בחבלות ומשכך, נשמע עד התביעה הרופא שטיפל במעורבת. לאחר שמיעתו, הודה הנאשם בכל המיוחס לו בכתב האישום והורשע.

עמוד 1

ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש כי המדובר בנאשם אשר הודה והורשע אגב ניהול הוכחות, ומשכך, לא זכאי הוא להנחת הודיה, כמו כן, הפנתה לסרטון מצלמת אבטחה, המתעד את האירועוטענה כי הנאשם אשר החנה את רכבו על המדרכה, עשה כן מבלי להסתכל כלל על הולכת הרגל, פגע בה וגרר אותה על גבי המדרכה. עוד הוגש מטעם המאשימה גליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם, שכאמור אוחז ברשיון מזה 44 שנים ולחובתו 17 הרשעות אשר מרביתן התיישנו.

המאשימה הפנתה לעדותו של **ד"ר יעקב קייטלין, עת1**, באשר לחבלות שנגרמו לקטינה, ולפיו, חבלותיה מצויות ברף הבינוני והוא אף ציין כי מדובר בנזק שעשוי להיות לו השלכות ארוכות טווח. לדבריה, לא קיימות בתיק תעודות רפואיות עדכניות מהעת הנוכחית, מאחר ומדובר בקטינה, אשר ככל הנראה אינה מחזיקה בביטוח רפואי. ב"כ המאשימה פירטה (בעל פה, מטעמי צנעת הפרט) את הנסיבות הקשות בגין לא זומנה לבית המשפט למתן עדותה.

לשיטת המאשימה, עסקינן בכתב אישום חמור, בשים לב לרף הרשלנות ולכך שמדובר בנפגעת שהנה קטינה ולפיכך, עותרת המאשימה למתחם הענישה ביחס לעבירות חבל"ש ברף הבינוני-גבוה, הנע בין מאסר על תנאי ועד מאסר של ממש שיכול וירוצה בעבודות שירות.

המאשימה הפנתה לפסיקה, (שלא הוגשה):

רע"פ 3764/05 ורד בן זויה נ' מדינת ישראל, בו בית המשפט המחוזי הותיר על כנם **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, 3 חודשי מאסר על-תנאי למשך 3 שנים, ופסילה לתקופה של 5 שנים**, שהוטלו על נאשמת אשר פגעה עם רכבה בקטין בן 6, שחצה את מעבר החצייה עם אימו. הקטין נותר נכה בכסא גלגלים, תוך שהוא סובל מפגיעות מוטרויות וליקויים קוגניטיביים. הנאשמת היתה נהגת צעירה שלא נתנה זכות קדימה להולכי רגל במעבר חצייה, התעלמה ממכוניות שעצרו כדי למלא את חובתן והמשיכה בנסיעה במהירות תוך עקיפת כלי הרכב העומדים. בקשת ערעור לעליון נדחתה אף היא.

רע"פ **397/19** -ע"פ מראה מקום זה לא נמצאה פסיקה בעניין זה.

לאור האמור, עותרת המאשימה להשית על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות למשך 6 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעת העבירה.

ב"כ המאשימה מפנה לפסיקה לפיה יש להחמיר בענישה בנסיבות של גרם תאונת דרכים:

רע"פ 2996/13 טטיאנה נייאזוב נ' מדינת ישראל, הענישה הנדונה במסגרתו עסקה במקרי גרימת מוות ברשלנות בגדרי תאונות דרכים; וכן ל-רע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל, במסגרתו נקבע כי לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף בתאונות דרכים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר מדובר בחבלות ופציעות חמורות.

ב"כ הנאשם בטיעוניו לעונש, הפנה לחזרה מכפירה ולקיחת האחריות.

לדבריו, סרטון מצלמת האבטחה, אליו הפנתה המאשימה, אכן מנציח את העובדות אשר בעטיין אירעה התאונה, אולם לדידו מדובר בנסיעה קצרה של 2 מטר לכל היותר וככלל, נהג מן הישוב אינו יכול היה לצפות כי ילדה קטנה תשב ממש בסמוך לגלגלי רכבו, שכן, הרכב עמד על המדרכה קודם לכן ואין זה מן ההגיון שהנאשם יכול היה לתאר לעצמו כי תמצא שם ילדה, שכן, הוא לא הבחין בה, אחרת, לא יעלה על הדעת שהיה ממשיך בנסיעתו. (כבר כעת אציין, כי טענה זו חסרת טעם היא ומוטב שלא היתה נטענת).

בהתייחסו לעדות הרופא, ד"ר קייטלין, מציין הסניגור כי ע"פ הבחנתו מדובר בפציעה ברף הבינוני אשר הקטינה צפויה להחלים ממנה.

לשיטת הסניגור, הנאשם הוא נהג בעל ותק רב, אשר עברו אינו מכביד וזו לו התאונה הראשונה. עוד הוסיף כי מדובר בנאשם אשר לא שפר עליו גורלו, הוא עצמו אינו בקו הבריאות ונזקק להשתלת כבד ומתמודד עם המחלה תקופה ארוכה, חי בן שמיים לארץ.

נהג מונית לפרנסתו ועובד גם בתחום השיווק, נשוי ואב ל-2 ילדים ומסייע לחמו הקשיש, בן ה-90, המתגורר עמו, תומך ומטפל בו.

הסניגור עתר לפסילה בפועל בת מספר חודשים, לצד פסילה ומאסר על תנאי, שכן, לדבריו, אין מקום בנסיבות התיק להידרש לעבודות שירות. לדידו, הרשלנות היא ברף הנמוך, מדובר בנסיעה קצרה, ולשיטתו, קיימת גם רשלנות תורמת של הקטינה או לכל הפחות של הוריה שהניחו את השטיח מתחת לגלגלי המכונית.

ההגנה הפנתה לפסיקה המסתפקת בעונשי פסילה בפועל, פסילה מותנית וקנס:

עפ"ת 62528-10-21 מלמד שי נ' מדינת ישראל, בו קבע בית המשפט המחוזי כי כניסה ברמזור אדום בהיסח הדעת, לאחר שהנאשם עצר במופע האור האדום, מהווה רשלנות ברף הנמוך-בינוני. משכך, העמיד את רכיב הפסילה בפועל על **4 חודשים** תחת 7 חודשים שנגזרו על הנאשם בבית משפט קמא, כמו כן, בבית המשפט לתעבורה נקבע כי אין הוא יכול להתחשב בחומרת החבלות שנגרמו למעורב (שברים בצלעות ובסטרנום) מעבר להיקפן בכתב האישום משאלה לא הוכחו בפניו משהאחרון סירב להגיע למתן עדות).

עפ"ת 24519-02-15 אליהו מוטולה נ' מדינת ישראל, בו ביטל בית המשפט המחוזי 3 חודשי עבודות שירות שהוטלו על נאשם שהורשע בעבירות של אי ציות לתמרור עצור וגרימת תאונת דרכים בה נחבל רוכב אופנוע חבלה של ממש. כתוצאה מהתאונה נכרתה רגלו של רוכב האופנוע ונגרמו לו שברים נוספים. כיוון שנקבע כי רשלנותו של הנאשם לא הייתה גבוהה היות ועצר מספר פעמים לפני התמרור, **נגזרו עליו מאסר בפועל למשך 3 חודשים לריצוי בעבודות שירות, פסילה למשך 11 חודשים, פסילה על תנאי וקנס**. נימוקי בית המשפט המחוזי היו עברו המקל יחסית של הנאשם, ועל רקע הרשלנות "הלא גבוהה של המערער".

עפ"ת 6983-06-10 רונן שרביט נ' מדינת ישראל, בתיק הפחית בית המשפט המחוזי פסילה בת 18 חודשים והעמידה על תקופה של 8 חודשים. זאת, על נאשם שגרם תאונת דרכים תוך שסטה שלא בבטחה ונהג בחוסר זהירות. לרוכבת הקטנוע המעורכת נגרמה חבלה של ממש, בדמות שבר בצוואר הירך. נימוקי בית המשפט המחוזי היו עברו המקל של הנאשם, נסיבות התאונה ותוצאותיה ובמצבו הרפואי של בנו של הנאשם.

עפ"ת 18438-03-10 מרדכי הלוי נ' מדינת ישראל, בתיק זה נידון נאשם בגרם תאונת דרכים וגרימת חבלות של ממש. מדובר בנהג שוותק נהיגתו עומד על 37 שנות נהיגה, ולחובתו 6 הרשעות קודמות בלבד. על הנאשם הוטלה פסילה בת שנה, אך היות ומדובר בנהג אוטובוס מקצועי שנהג בקטנוע והוא היחיד שנחבל, **סוגה הפסילה כך שבחצי השנה האחרונה תחול הפסילה על רכב דו גלגלי בלבד**, באופן שיוכל לשוב לעבודתו.

דין והכרעה

לא אכביר במילים על נגע תאונות הדרכים ומחירו הכבד, על חשיבות תרומתם של בתי המשפט בשמירה על ערך המוגן, ראו מדברי כבוד השופטת גילת שלו בעפ"ת 27985-02-20 **מדינת ישראל נ' יעקובסון**: "**מאחר שנגע תאונות הדרכים הולך וגובר, ומדי יום אלו גובות קורבנות רבים בגוף ובנפש, נקבע לא אחת בפסיקת בית המשפט העליון, כי על בתי המשפט למלא את חלקם במלחמת החורמה בתופעה זו, בדרך של הטלת ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת, לא רק במקרים של גרימת מוות בתאונת דרכים, אלא גם במקרים בהם נגרמים חבלות ופציעות חמורות, לעתים בלתי הפיכות, הפוגעות באופן קשה באיכות חייהם ובבריאות נפשם של נפגעי התאונות ובני משפחותיהם**".

הערכים המוגנים

הערכים המוגנים בגדרי עבירות של גרימת תאונת דרכים, הם ההגנה על שלום הציבור ובפרט ציבור משתמשי הדרך, וההגנה על חיי אדם ושלמות גופו.

בבואו של בית המשפט לגזור עונש בעבירה של גרימת תאונת דרכים עליו לעמוד על שני עניינים: מידת רשלנותו של הנהג ותוצאות התאונה.

לא הוצגו בפני מסמכים בדבר מצבה הרפואי העכשווי של הקטינה, או בנוגע להשלכות התאונה על חייה כיום. יחד עם זאת, ד"ר קייטלין, עת/1, שטיפל בקטינה בהגיעה לבית החולים לאחר התאונה, מסר בעדותו בבית המשפט כי הקטינה הובהלה אל חדר המיון עקב התאונה כשמצבה יציב ובהכרה ואובחנו אצלה מס' פציעות בפלג גופה הימני, המשמעותיות שבהן בבית החזה התחתון ובבטן, נמצא קרע עמוק בכבד עם סימני דימום בחלל הבטן. בשל חשש מדימום, הושארה להשגחה בטיפול נמרץ ילדים ולאחר מכן במח' הכירורגית ושחררה כעבור ימים אחדים ללא טיפול תרופתי נלווה. לדבריו, הקרע עתיד להתאחות מעצמו ולהגדרתו, פציעתה של הקטינה מוגדרת בינונית. מאז שחרורה לא נדרשת לביקור חוזר.

מצאתי כי החבלה שנגרמה למעורבת הינה ברף הבינוני נמוך.

רף הרשלנות המיוחס לנאשם

כתב האישום מתאר את נהיגת הנאשם, לאחר שהעמיד את רכבו על המדרכה באופן שאינו מאפשר להולכי רגל להתהלך במקום בבטחה, כאשר אין הוא שם ליבו לדרך, אינו עוצר להבחין במתרחש סביבו ובקטינה הישובה בסמוך לרכבו, על המדרכה, בה יכול היה להבחין בנקל אילו הרים מבטו אליה, עובר לנהיגתו.

נהג ברכב הנוהג בכביש מחויב במתן תשומת לב מרבית לנעשה בסביבתו. וביתר שאת, בצאתו מחניה, לא כל שכן, בהחנות את רכבו על המדרכה, בניגוד לחוק.

בבואו לסטות ממקום חנייתו אל הכביש, מוטלת על נהג חובת זהירות מוגברת שעה שעליו להיות ער למתרחש סביבו, ובפרט במדרכה ממנה הוא לפנות, ובמיוחד שסטייתו עלולה לפגוע בהולכי הרגל, אשר המדרכה היא מקום מבטחם.

אציין, כי הצדדים לא טענו מדוע מראש החנה הנאשם את רכבו, כאשר ארבעת הגלגלים על המדרכה.

צפיה בסרטון מגלה כי הנאשם צועד לכיוון רכבו ונכנס אליו, כשראשו מוטה מטה, אינו מרים מבטו לרגע, אינו שועה לסביבת רכבו, אשר, כאמור, עומד על מדרכה, תוך שהוא מתעלם מסביבתו. הנאשם נכנס לרכבו והחל בנסיעה כאשר אין הוא שם ליבו לדרך, אינו עוצר להבחין במתרחש סביבו ובקטינה הישובה בסמוך לרכבו, על המדרכה, בה יכול היה להבחין בנקל אילו הרים מבטו אליה, עובר לנהיגתו ובכך נעוצה רשלנותו.

דבריו של הסניגור, בנוגע לרשלנות תורמת מצידה של הקטינה או הוריה, מוטב שלא היו נאמרים.

בנסיבות אלה, כפי המתוארות בכתב האישום, מתארות נהיגה בקלות ראש וברשלנות ברף בינוני- גבוה.

מדינית הענישה הנוהגת

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלו הינה רחבה.

המחוקק קבע בסעיף 38(3) לפקודת התעבורה, פסילת מינימום בת 3 חודשים למי שחבל בנהיגתו חבלה של ממש באחר. רף הרשלנות, חומרת החבלות והשפעתן על הנפגעים יקבעו את משך הפסילה ההולמת בנסיבות העניין, לצד רכיבי ענישה נוספים.

ברף העליון מצויים גזרי דין בהם הושתו עונשי פסילה לתקופה משמעותית, לצד עונשי מאסר בעבודות שירות או ריצוי צו של"צ, מקום בו רשלנות הנהג גבוהה או תוצאות התאונה היו קשות והנפגעים נזקקו לניתוחים, הליכי שיקום ממושכים

או נותרו עם נכויות קשות בשיעורים גבוהים. מנגד, ברף התחתון מצויים גזרי דין, בהם נגזרו עונשי פסילה של מספר חודשים, מקום בו רשלנות הנהג לא הייתה גבוהה או כאשר תוצאות התאונה, באשר לחבלות, מוקמו ברף התחתון בשל עם פגיעות קלות או הגבלות מינוריות.

אסופת הפסיקה אשר הניחו בפניי הצדדים לתמיכה בעמדתם, הוצגה לעיל, אף כי, מטבע הדברים, קיים שוני בין נסיבות העבירות השונות, נסיבות ביצוען, עברם של הנאשמים וכיו"ב.

לעניין מדיניות הענישה, מצאתי להפנות גם לאלה:

עפ"ת 15-06-34990 **אורנה רבקה טקל נ' מדינת ישראל**, בו הוטלו קנס בסך של 1,800 ₪, פסילה בפועל ל- 10 חודשים, ופסילה על תנאי. על נאשמת שפגעה בהולך רגל על מעבר חצייה וכתוצאה מהתאונה נגרמו לו חבלות של ממש, שברים בצלעות ושבר בברך ימין. **בית המשפט המחוזי הפחית את עונש הפסילה ל- 4 חודשים.**

רע"פ 13/1420 **איגור זורקובסקי נ' מדינת ישראל**, בו הוטלו **7 חודשי פסילה**, פסילה על-תנאי וקנס בסך 1,500 ₪. על נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בנהיגה בחוסר זהירות וגרם חבלה של ממש. להולכת הרגל בה פגע נגרמו שברים בכף הרגל. בית המשפט לתעבורה קבע כי מתחם הענישה בעבירה זו הינו פסילה לתקופה של 3-12 חודשים. **ערעור למחוזי ולעליון נדחו על הסף.**

רע"פ 22/1871 **ירון דנוך נ' מדינת ישראל**, בו הוטלו **4 חודשי פסילה**, 4 חודשי פסילה על תנאי, וענישה נלווית. על נאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של נהיגה רשלנית, אי מתן אפשרות להולכת רגל להשלים את החציה בבטחה, וגרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלות של ממש. להולכת הרגל נגרמו שבר באגן, שבר בצלע וחתך בקרקפת. בית המשפט לתעבורה קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3-12 חודשי פסילה. **ערעור למחוזי ולעליון נדחו.**

עפ"ת 20-04-4955 **פאולה קולר נ' מדינת ישראל**, בו **בית המשפט המחוזי הפחית פסילה בת 12 חודשים, ל-6 חודשים**, שהוטלו על נאשמת שהורשעה בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בבטחה, והתנהגות הגורמת נזק לרכוש וחבלה של ממש. להולכת הרגל נגרמו שברים באגן והיא אושפזה מספר ימים ועברה הליך שיקום ממושך, והותיר את יתר רכיבי גזר הדין, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעת, על כנם. צוין שמתחם העונש מתחיל ב-3 חודשים, ויש להתחשב בגיל הנאשמת, בעברה התעבורתי, הודאתה המידית ולקיחת אחריות, בצירוף השלכת העונש על מצבה המשפחתי.

עפ"ת 13-06-7554 **שני אורנשטיין נ' מדינת ישראל**, קבע בית המשפט המחוזי את עונש הפסילה על **12 חודשים**. בפרשה זו דובר על נסיעה אחורנית במגרש חניה וגרימת חבלות להולך רגל הכוללות שברים בעצמות הירכיים והזקקות לניתוח ושיקום. בית המשפט קבע כי בבחינת רף הרשלנות הספציפי לא היה מקום להעלות את עונש הפסילה לסף העליון של המתחם. בפרשה זו הייתה הנאשמת נהגת חדשה.

רע"פ 7208/14 יהושע מרגוליס נ' מ"י, בו הוטלו **10 חודשי פסילה (בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית)**, פסילה מותנית וקנס, על נאשם שסטה וגרם לחבלות של ממש ל-3 נוסעים: שברים באגן, לסת ורך, הנשמה וניתוח, שבר בשן, דימום בשפתיים.

עפ"ת 30937-01-13 לילי מץ נ' מדינת ישראל, בו הפחית בית משפט המחוזי פסילה בת **6 חודשים ל-4 חודשים**, שהוטלה על נאשם שפגע בהולך רגל שחצה במעבר החצייה, ונגרמו לו שברים דו צדדיים ושבר בפיקה.

מתחם העונש ההולם:

לצדן של העבירות בהן הורשע הנאשם עומדת פסילת מינימום בת שלושה חודשים. מתחם הענישה, המתאים לעבירות בהן הורשע הנאשם, בהתחשב בחבלות המצויות ברף הבינוני הנמוך וברשלנות ברף הבינוני-גבוה, נע בין 3 חודשי פסילה, לצד פסילה מותנית וקנס ועד 12 חודשי פסילה, פסילה מותנית וקנס. תחתית המתחם לא תכלול רכיב מאסר מותנה והרף העליון יכלול מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. כמו כן, פיצוי למעורבת וקנס.

נסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה:

כפירתו של הנאשם היתה חלקית. העד שנשמע היה לעניין אופי החבלות בלבד. משנשמע הרופא, חזר בו הנאשם מכפירתו והודה בכתב האישום. יצוין, כי כבר במשטרה הודה הנאשם.

לקחתי בחשבון את תוצאות התאונה ואופי החבלות, כפי שפורטו על ידי עד התביעה.

כשיקולים לקולא לקחתי בחשבון את העובדה כי הנאשם נהג ותיק האוחז ברישיון נהיגה מזה 44 שנים וצבר לחובתו 17 הרשעות בלבד. כולן, למעט אחת התיישנו זה מכבר. עברו אינו מכביד ומעיד עליו כי התאונה אינה מאפיינת את דרך נהיגתו. כמו כן, את מצבו הרפואי המורכב של הנאשם, כבן 67, המתמודד זה מכבר עם מחלה קשה בכבד וממתין ארוכות להשתלה. כמו גם לכך שהוא נשוי, מפרנס את משפחתו, סועד את חמו הקשיש, ומתפרנס מנהיגת מונית ולפיכך, לענישה בדמות פסילה ישנה השלכה ישירה על פרנסתו.

כשיקולים לחומרא, לקחתי את רף רשלנותו של הנאשם שלא שת ליבו לעובדה שרכבו עומד על מדרכה ולא בדק את סביבתו, טרם התחלת נסיעה ואת העובדה כי פגע בקטינה בת כשש שנים.

לקחתי בחשבון גם את עקרון הדרגתיות הענישה.

לנוכח כל המקובץ לעיל, אני מציבה את הנאשם באמצעו של המתחם ואני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. קנס בסך 1,000 ₪. הקנס ישולם בתשלום אחד, עד ולא יאוחר מיום 13.8.23.

להלן אמצעי התשלום הקיימים במערכת לצורך תשלום קנסות **ובחלוף 72 שעות לפחות ממועד גזר הדין:**

עמוד 7

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
 - **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000**
 - **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- 2. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 7 חודשים.**
- הפסילה בפועל תחל לא יאוחר מיום 14.8.23 על הנאשם להפקיד רישיון הנהיגה שברשותו במזכירות בית המשפט, גם אם אבד או פקע.
- מובהר לנאשם כי תקופת הפסילה תחל להימנות מרגע ביצוע ההפקדה בלבד. לא יופקד הרישיון, יחשב הנאשם כפסול מלנהוג, ואולם, הפסילה לא תימנה.
- 3. פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה בה הורשע.**
- 4. מאסר מותנה בן 3 חודשים. והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של נהיגה בקלות ראש שהביאה לחבלה של ממש וזאת, למשך 3 שנים.**
- 5. הנאשם ישלם פיצוי בסך ₪ 3,000 למעורבת. הפיצוי ישולם ב-3 תשלומים כאשר הראשון עד ליום 14.6.23 במזכירות בית המשפט. המאשימה תעביר פרטי המעורבת ואפוטרופוס למזכירות בית המשפט, עד ליום 21.5.23.**
- זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 ימים מהיום.**
- ניתן היום, כ"ג אייר תשפ"ג, 14 מאי 2023, בנוכחות הצדדים.**